

زمان و ئەزموونی موفتی پینجۆینی
(1881-1952) لە نێو پەهەندی پۆشنییدا

Language and Experience of Mufti Penjweni
(1881-1952) in The Cultural Dimension

Pakhshan Sabir Hamad

Pakhshan HAMAD | ORCID: 0000-0001-9686-5361 | Pakhshan.hamad@soran.edu.iq
Soran University, Faculty of Arts, Kurdish Department, Erbil, Iraq

Citation:

Hamad, P. (2024). زمان و ئەزموونی موفتی پینجۆینی (1881-1952) لە نێو پەهەندی پۆشنییدا / Language and Experience of Mufti Penjweni in The Cultural Dimension. *Nubihar Akademî* 21, 145-166. DOI: 10.55253/2024.nubihar.1476368

Submission Date	30.04.2024
Acceptance Date	21.06.2024
Publication Date	30.06.2024
Peer-Review	Double anonymized - Two External
Ethical Statement	It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.
Plagiarism Checks	Yes - iThenticate
Conflicts of Interest	There is no conflict of interest between the author and any parties in the article.
Complaints	The author(s) has no conflict of interest to declare.
Grant Support	The author(s) acknowledge that they received no external funding in support of this research.
Copyright & License	Authors publishing in the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0 .

پوخته

شعیر یه‌کیکه له هونه‌ره دیرینه‌کان و گشت نه‌ته‌وه‌کان به هم‌وو جیا‌وازییه‌کانیا‌نه‌وه و به پنی قوناغه میژوو‌یه‌یه‌کان ئاشنا‌یه‌تییان له‌گه‌ل شعیردا هه‌بووه و هه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیتشتا چه‌مکی شعیر چوارچینه‌یه‌کی دیاریکراوی چه‌سپاوی وهرنه‌گرتوو. له نیوان نووسه‌ر و شاعیر و ره‌خه‌گراندا بیرورای هه‌مه‌جۆر به‌دیوه‌کریت. هه‌روه‌ها به پنی ره‌وت و قوتا‌بخانه ئه‌ده‌بیه‌یه‌کان گفتوگۆی له‌باره‌وه کراوه و پیکهاته‌کانی بوونه‌ته مایه‌ی سه‌رنج و تیرامان و لیکۆلینه‌وه، که ته‌لیسمی شعیر زیاتر به زمانه‌که‌یه‌وه په‌یوه‌ستکراوه، چونکه که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی شعیره و ته‌مومژ و ره‌مز و ئیحا و. هتد، له ریگه‌ی زمانه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دن.

شاعیر مامه‌له‌یه‌کی تایبه‌تی له‌گه‌ل زمان ده‌کات، به‌وه‌ی زمان ته‌نیا ئامرازیکی گه‌یاندنی بیروکه‌کان نییه، به‌لکو ئه‌زموونه شعیرییه‌که خۆیه‌تی که خودی داهینان ده‌نوینیت، له‌به‌ره‌ئوه‌ی سنوری نیوان واتا دژ و پینچه‌وانه‌کان تیک ده‌شکینیت.

له کاتیکدا به‌شیک له فره‌هنگی شعیر زمانی روژانه‌ی خه‌لکه، شاعیر توانویه‌تی بنیادیکی شعیری لئ دروست بکات، که کۆت و به‌نده‌کانی زمانی پێوانه‌یی تیه‌پ بکات. شاعیر گه‌ر زمانی خه‌لکی و هکو خۆی به‌کارهینا، له سنوره‌کانی داهینان دوورده‌که‌وته‌وه، چه‌ند بتوانیت ده‌لاله‌تی نوێ و به‌کارهینانیکی نوێی پێ به‌خه‌شیت، له هیله‌کانی داهینان نزیکتر ده‌بیته‌وه.

موفتی پینجۆینی هه‌م وه‌ک شاعیر و هه‌م وه‌ک هۆشیار و روژنبیر له نیو کۆمه‌لگه‌که‌ی ناسراوه، که ئه‌زموونه‌کانی خه‌ستۆته چوارچینه‌ی زمانی پاراوی کوردی و فره‌هنگیکی زمانی تایبه‌ت به خۆی هه‌یه و به‌مه توانویه‌تی شوینی خۆی له نیو ره‌هه‌ندی روژنبیریدا بکاته‌وه.

وشه‌کللییه‌کان: زمانی شعیری، موفتی پینجۆینی، روژنبیری، فره‌هنگی شعیری، ره‌خه‌نه.

Abstract

Poetry stands as one of the oldest arts embraced by all nations throughout history, yet its essence remains open to interpretation, sparking diverse viewpoints among writers, poets, and critics. Language serves as the canvas for crafting poetry, giving rise to obscurity, symbols, and imagery, transcending conventional linguistic boundaries. The poet treats language in a special way, in that language is not only a means of conveying ideas, but the poetic experience itself that expresses innovation itself, because it breaks the boundaries between opposite meanings. While part of the dictionary of poetry is the everyday language of the people, the poet has been able to create a poetic foundation that transcends the restrictions of standard language. If the poet uses the language of the people as he is, he moves away from the boundaries of innovation. Mufti Penjweni, renowned for his poetic and intellectual contributions, enriches the Kurdish language with his unique experiences and language dictionary.

Keywords

Poetic language, Mufti Penjweni, culture, Poetic dictionary, Criticism.

پێشەکی

زمانی شیعری ناوەندیەکە بۆ کۆکردنەوەی ئەوێ پەيوەندی بە بیرۆکە و چۆنیەتی دارپشتن و گشت کەرەستەکانی دیکەو هەیه، سەر دەم و قوناغەکەى دەنۆینی و پەيوەندییەکی راستەوخۆی بە قولایی بیروکەکانی شاعیرەو هەیه و ئەمەیه یارمەتی شیعەر دەدات، کە سنوورە جوگرافیەکان بێزینیت، بە تاییەتی کە شیعەر لە بەردەم وەلامدانەو هەى تیکرای پرسە گرنگەکانە و نوینەری هەستە شاراوەکانی ناخی مرقۆفە. لە نیو زمانی شیعریدا هەموو سیمایا و ریتسا گشتیەکانی دەسلاتیان بەسەر دەقە شیعریەکاندا دەشکیت.

ناونیشانی لیکۆلینەو هەکە:

بە مەبەستی ناساندنی شاعیریتی موفتی پینجیونی و دیاریکردنی پینگەى شاعیر لە نیو رۆشنیری کوردیدا، (زمان و ئەزمونی موفتی پینجیونی (1881-1952) لەنیو رەهەندی رۆشنیرییدا) هەلبژارد بۆ ناونیشانی لیکۆلینەو هەکە و کارمان لەسەر زمانی شیعری بە گشتی و زمانی شیعری موفتی بە تاییەتی کردوو.

رێبازی لیکۆلینەو هەکە:

رێبازی شیکاریـرەخنەیی و هەکو بنچینەیهک بۆ هەلسەنگاندنی زمانی شیعری موفتی پینجیونی لە ئاکامی ئەزمونەکانی و رۆلی لە نیو رەهەندی رۆشنیری کوردیدا بەکارهاتوو. **سنووری لیکۆلینەو هەکە:** دیوانی موفتی پینجیونی کە لە لایەن ئومید ئاشنا و کامیل عەبدوللا کەریم کۆراوەتەو و ئامادەکراو و لە سالی 2016 چاپکراو، ئەمە بۆتە هەوینی دیاریکردنی فەرەنگی زمانی شیعری موفتی و سنووری لیکۆلینەو هەکە.

ئامانجی لیکۆلینەو هەکە:

- 1_دەرخستن و دیاریکردنی زمانی شیعری موفتی.
- 2_پینگەى موفتی لە نیو رۆشنیری کوردیدا لە رینگەى گەلالەکردنی ئاستی زمانە شیعریەکەى.
- 3_دەرخستنی سەرەکیترین کێلگە واتاییەکانی نیو شیعری موفتی.
- 4_جۆری ئەو زمانەى کە موفتی جەختی لەسەر بەکارهێنای کردۆتەو.

پرسیاری لیکۆلینەو هەکە:

- گرنکترین ئەو پرسیارانەى ئەم لیکۆلینەو هەیه هەول دەدات وەلامیان بداتەو، بریتین لە:
- 1_چییەتی زمانی شیعری موفتی پینجیونی؟
  - 2_چۆنیەتی کاریگەری کلتووری رۆشنیری بەسەر زمانی شیعری موفتی دا؟

3_ سروشتی په یوه ندى فهره نگی له گه ل وشه و دهسته واژه و دهر برینه به کارهاتو وه کان له دوو تویی شیعره کانی موفتی دا؟

ناوه رۆکی لیکولینه وه که:

لیکولینه وه که جگه له پیشه کی، له دوو ته وهر پیکهاتوو، له ته وهری یه که مدا تاو تویی (دووانه ی زمانى شیعری یا شیعریه تی زمان) کراوه و له ته وهری دووهدا: (فهره نگی شیعری موفتی و دیاریکردنی رۆشنیبری زمانى له شیعره کانیدا) کارى له سه رکراوه، سه ربارى ئه نجام و لیستی سه رچاوه کان و پوخته ی لیکولینه وه که به هه ردوو زمانى عه ره یی و ئینگلیزی.

1. ته وهری یه که م: دووانه ی زمانى شیعری یا شیعریه تی زمان

زمان و شاعر دووانه یه کن، یه کینکیان ده بیته مایه ی پیشکه و تنی ئه وى دیکه یان، چونکه ئه وه شیعره ده سه لاتى به سه ر زماندا ده شکینى و بوى هه یه له پانتاییه کی فراواندا کار له سه ر زمان بکات و ریگه ی نوئ و دارشتنى نوئ دابهینیت، که پیشتر به مجوره ئاشنا یه تی له گه لدا نه بووه. شاعر جولە به زمان ده به خشیت و له ریگه ی به خشینى ده لاله تی نوئ هه میشه شاعر چه شنى ئامیریکی به ره مهینتر وشه کانی زمان سه ر له نوئ به ره مه دینیته وه، به مه ش له لایه ک فهره نگی شیعری ده وه مه ندرت ده کات و له لایه کی دیکه وه ناسنامه ی زمان زیده تر ده چه سپیت.

چون کوهین ده لی: (شاعیر به وته کانیه تی، نه ک به بیرکردنه وه و هه سه کانی. ئه و خولقینه رى وشه کانه، نه ک خولقینه رى بیروکه کان. هه موو داهینانه که ده گه رپته وه بۆ داهینانه زمانیه که ی) (جون کوهین، 2000: 40). (مالارمیه ی شاعیری فهره نسش له سه ر هه مان بۆچونه و ده لی: ئیمه دیره شیعره کان به بیروکه کان دروست ناکه ین، به لکو به وشه کان دروستیان ده که ین) (جون کوهین: 41).

له م روانه یه وه دیاریکردنی (زمانى شیعری) په یوه سه ته به (شیعریه تی زمان) وه، به لام ئه وه مانای ئه وه نییه که زمانه کان له خودی خو یاندا شیعریه تیان هه شارداوه، ئه گه چى جیاوازی نیوان زمانه کان برى شیعریه ته که دیاریده کات. به لای (فغشتاین): (پنویست ناکات زمانى میسالى دابهینین له پیتا وینه کیشانی واقع، زمانه ئاساییه که مان وینه یه کی لۆژیکیه و ته نیا ئه وه نده به سه که ئه و ریگه یه ی هه ر وشه یه ک گوزارشتی لیده کات بناسینه وه) (جمال حمود، 2009، 15).

شاراوه کانی شاعر له بنچینه دا دیارده یه کی زمانى هه یه و کار له سه ر گه مه یه کی زمانى ده کات. شیعریه ت Poetik که له به ره تدا وشه یه کی یونانییه و په یوه سه ته به هونه رى شیعری (بریتیه له تیوریکى معریفی په یوه سه ته به هونه ریتی یان لایه نی هونه رى شیعری و جوانیناسییه کانی Asthetik ئه م شیعریه ته له بواری هونه ریدا ده رده که ویت (Bilolkanst (عبدالرحمن السلیمان، 1997، 232)

شعیرییهت په یوههسته به روئشیریری یونانی و لوژیکی ئه رستو (384 پ.ز-322 پ.ز) چونکه ئه رستو له نیو ئه م روئشیریرییه په روره ده بووه و خاوه ن لوژیکی تاییهت به خوئی بووه و له باره ی شعیره وه خاوه نی (هونه ری شعیره). ئه مه وایکر دوه poetics بیته زاروا په کی کون و نوی و هاوچه رخ له هه مان کاتا و دریژه ی هه بیته، هه رچه نده بیروکه گشتییه که ی له و (یاسایانه یه که حوکی داهینان ده کن) (میلود، 1990، 8-9). له نیو فرههنگی رهخنه ی عه ره بیدا به گه لی شیوه ی هه مه جوړ ئامازه ی بوکراوه وه: (الشاعریه، علم الادب، الفن الابداعي، فن النظم، فن الشعر، نظریه الشعر، بوطیقا (بوتیک)، الأدبیه الانشائیة، الشعریة) (بروانه: حسن ناظم، 1994، 18) و (توفیق الزیدی، 1985، 9).

له نیو رهخنه ی کوردیشدا شعیرییهت باوترینه و به م شیوه یه نییه که له عه ره بیدا هه یه، هه ر خوئی بوونی زارواهی زور بو چه مکیکی دیاریکراو ئالوژی و په رش و بلاوی دروست دهکات، ئه مه له کاتیکدا (شعیرییهت چه مکیکی ته مومزاوییه وله چه ندین ره گه زی نیو دهقه ئه ده بییه که و شتی تر له دهره وه ی دهقه ئه ده بییه که پیکهاتوه، که به هه موویانه وه چه مکی شعیرییهت به رجهسته دهکن. ئه و چه مکه ی کاریکی دانه هینراو دهکاته کاریکی داهینراو) (محمود درابسه، 2010، 16). به واتای دهیخاته نیو چوارچیوه ی داهینان و چه سپاوی دهکات، ئه مه ش ئه وه دهگه یه نی که شعیرییهت گشتگیره و ته نیا لایه نیکی دیاریکراو ناگریته وه، به لکو کوی پیکهاته ی دهقه شعیرییهت که له خوده گریته و چالاکی زمان ده نوینی، چالاکییه که به هوی ریتم و چوئیته ی ریکخستنی دیره شعیرییه کان و بنیادی سیاقی دیره کان و خه یالکردن و چوئیته ی خه یالکردنه که گه لاله ده بیته، هه مو ئه مانه له شعیرییه تدا به رجهسته دهن، که هه ر خوئی (شعیرییهت بواره که ی زمانی ئه ده بی هونه رییه که و له ئه ده ب دهکات، ئه ده بیکی جوانناسی بیت و له ئاخاوتنی ئاسایی جیابگریته وه) (تزیفان طودوروف، 1990، 27-28)، چونکه دوو ئاست له زماندا به دی دهگریته: (ئاستی یه که م: راسته و خوئییه، که بریار له سه ر کاریکی دیاریکراو ددات یا ئامازه به حقیقه تیکی و دهکات، دوو که سی تیدا جیاواز نه بن. ئاستی دووهم: ئاستی ئه ده بی و شعیرییه که له سه ر هه لچوون و جوانی و هونه ر سه رچاوه دهگریته، ئه مه یه و له شعر دهکات بیته شعر و شعیریش گوزارشت له مانه دهکات) (کمال أبودیپ، 1987، 132-133). په یوه ندییه کی راسته و خو و ناراسته و خو له نیوان شعر و زماندا هه یه، راسته و خو به وه ی پیکهاته ی شعیری زمانه، ناراسته و خو ش به وه ی زمانی شعر زمانیکی باو نییه و شیرازه ی په یوه ندییه ئاساییه کانی تیکشکاوه و په یوه ندی نوینیان پچ به خشراوه.

بویه زمانی شعیری هه میسه له لایه نی رهخنه گر و لیکوله ران مایه ی سه رنج و تاوتویکردن بووه، به تاییه تی ئه و پرسیاره گرنگه ی ئایا زمان له خودی خویدا شعیرییهت یا خود بریک شعیرییه تی له نیو خویدا هه لگرتوه، یا سیاق و پیکهاته ی سیاقه شعیرییهت به زمان دهه خشیت. دیاریکردنی سنووری شعیرییهت تا راده بییه که سهخته. لای پؤل فالیری (Paul Valery): (هه موو نووسینیکی ئه ده بی شعیرییه ته) (راغب نبیل، دت، 382) به واتای شعیرییهت له ئاکامی به کارهینانی هونه رییه یه

زمان چوارچێوهیهک بۆخۆی هەڵدەبژیریت، که ئەم چوارچێوهیه له هەمان کاتدا جوانییەکان کۆدەکاتەوه.

بۆیه (زمان به ولاتی مەعریفه دادەندریت، پێوانه‌ی زمانه‌کان بنده به و مەعریفانه‌ی هەلیانگرتووه یا ده‌یگازنه‌وه یا له‌خۆیان گرتووه) (عبدالرزاق تورایی، 2005، 37-38). تاییه‌تمه‌ندی شاعیران له چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردنیان له‌گه‌ل زمان و چۆنیه‌تی به‌کارهێنانی واژه‌کانی زمان به‌شیوه‌یه‌ک که پیشتر ئەم به‌رگه‌ی به‌خۆیه‌وه نه‌بینیوه به‌دی ده‌کریت. ئەم خاله‌ گرنه‌گه ده‌بیته ناسنامه‌ی داھێنان لای شاعیر و له ئاکامیه‌وه به‌هایه‌کی نوێ به‌ واژه‌که ده‌به‌خشیت، چونکه سیاقه‌که به‌های واژه‌کان دیاریده‌کات و ئەوه شاعیره‌ خاوه‌نداریتی راسته‌قینه‌ی سیاقه‌کان ده‌کات، (ده‌قی شیعری تاییه‌تمه‌ندییه‌کی هه‌یه ناسنامه‌ی نابیت، ته‌نیا به‌هۆیه‌وه نه‌بیت، ئەویش بریتیه‌ له‌وه‌ی کاریکی زمانیه‌ له‌ لایه‌ک و له‌لایه‌کی تره‌وه کاریکی جوانیه‌، واته‌ ریگه‌یه‌کی جۆریه‌ له‌ به‌کارهێنانی زمان و له‌ دۆزینه‌وه‌ی مەعریفه‌دا) (أدونیس، 1996، 50).

شیر که ده‌بیته‌ مایه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو جه‌مسهری زمانی و جوانیی له‌یه‌ک کاتدا؛ هه‌چ یه‌کیکیان به‌بی ئەوی دیکه له‌ شیردا خۆیان نا‌دۆزنه‌وه و (وشه‌ تیندا سنووری پیت و مۆسیقا‌که‌یان تینده‌په‌رینی، له‌ دواوه‌ی پیت و بره‌گه و ده‌رچوونه‌کانی سووریک‌ی ژیا‌نی تاییه‌ت هه‌یه، که کیانیکه‌ جه‌وه‌ره‌که‌ی له‌ خۆیندایه‌، نه‌ک له‌ پینستیدا) (أدونیس، 1979، 79).

زمان یارمه‌تی شاعیر نادات، به‌لکو شاعیر یارمه‌تی وشه‌کان ده‌دات و به‌رگیکی نوینان به‌هۆی سیاقه‌وه‌ بۆ ده‌دووریت، هه‌رچه‌نده‌ فه‌ره‌ه‌نگیک‌ی ئاماده له‌ به‌رده‌م شاعیردا هه‌یه، که پیشتر شاعیره‌کان وه‌کو خوانیک‌ی رازاوه‌ بۆ شاعیرانی دوا‌ی خۆیان جێهێشتووه، بۆیه ئەوه‌ی شاعیران ئەنجامی ده‌دن دۆزینه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نوێیه‌، چونکه شیر کۆمه‌لیک په‌یوه‌ندییه‌، ئەم په‌یوه‌ندییه‌نه زمان له‌نیو شیردا چالاک ده‌کن، واته‌ وشه‌کان و په‌یوه‌ندییه‌کانیان که له‌ ریگه‌ی سیاقه‌وه‌ شتیک دروست ده‌کن که پنی بگوتیت (شیریه‌ت)، ئەگه‌ر نا له‌خودی خۆیاندا هه‌لگری شوحنه‌ی شیریه‌ت نیین، ئەگه‌رچی هه‌لگری بریک مۆسیقای ناوه‌کی بن به‌پیتی پیت و لیکدان و شیوازی دروستکردنیان بۆ وشه‌که، به‌تاییه‌تی که شیریه‌ت له‌بوا‌ری زمانیک‌ی هه‌ستی کار ده‌کات، زمانی شیعری له‌وه‌دا خۆی ده‌بینته‌وه‌ که توانای کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو لایه‌نی زمانی و جوانی هه‌یه، هه‌ر ئەم دوو لایه‌نه‌شه‌ که (شیریه‌تی زمان) پیک ده‌هینیت، به‌ واتای (شیریه‌تی زمان) به‌ره‌می (زمانی شیعری)یه‌.

هه‌ر خۆی شیر ده‌رچوونه له‌ زمانی ئاسایی، یا به‌ واتایه‌کی دیکه‌ تیکشکاندنێ ئەم زمانه و سه‌ر له‌نوێ بنیادانه‌وه‌یه‌تی له‌ دووتویی شیردا، به‌وه‌ی شیر چالاکیه‌کی زمانیه‌ و په‌یوه‌سته به‌ ئەزموونی شاعیر و ئەو فه‌ره‌ه‌نگه‌ زمانیه‌ی که هه‌لیگرتووه‌.

(شیوازی دارشتن و ریکخستن که شاعیر په‌یره‌وی ده‌کات، ئەمه ئەزموونه‌که‌یه و ئەمه زمانی شیریه‌ی) (السعيد الورقي، 1984، 67)، که ره‌سته‌کانی نووسین هه‌ر له‌ به‌کارهێنانی وشه و ده‌رپه‌رین

و وینە و خەيال و سۆز و ئاوازی وشەکان و چۆنیەتی ریکخستنیان لە ژیر دەسلەلاتی چێژ و سەلبقەى شاعیردا، بۆیە زمانی شیعەر لە هەموو کات و حالەتەکاندا زمانیکی چەرە و وشە و دەربرینەکان زیدەتر بارگاوی دەکرین و باری واتای قورستر دەبیت.

شیعەر لە پەخشان تەنیا بەهۆی کیشەوێ جیا ناکریتەو، وەک لە دیریندا ئەم بیریۆکە یە باوبوو، بەلکو پەخشان سستیمە ئاسایی زمان بەکار دەهینیت، بە واتای (وشەکە لە بنچینەدا چۆن داندراوێ بەم شیۆه یە، کەچی شیعەر ئەم سبستیمە تیکدەشکینێ و داگیرى دەکات، وشەکان لە ریزەوی داندراویان لادەدات) (أدونیس، 1978، 261). سنووری باوی بەکارهینانیان تیدەپەرین، زمانی شیعەری زیاترە لەوێ تەنیا ئامرازیک بیت، بە واتای (زمانی شیعەر زمانی دەربرین نییە، بە قەد ئەوێ زمانی دروستکردن بیت) (أدونیس، 1985، 126).

شیعەر وەک دروستکراو (بەرەمی ئاویتەبوونیکى هەستپیکراوێ یا پیکهاتە یەکی سینگۆشەییە لە شاعیر و گەردوون و زماندا خۆی دەنوین، شاعیر سەنتەری ئەم سینگۆشە یە، یا بە یەگە یە نەری دوو لایەنە کە ی ترە) (عزالدين اسماعيل و آخرون، 1998، 237) واتە: (گەردوون و زمان)، تیروانینی شاعیر بۆ گەردوون لە ریزەوی زمانوێ وەر دەگێردریت، لە کاتیکدا (شیوازی دارشتن کە شاعیر بەکاریدەهین؛ بریتییە لە ئەزمون، ئەمە یە زمانی شیعەری) (السعيد الورقي، 1984، 67). ئەزمون و قوولی ئەزمونە کە، زمان و چۆنیەتی دارشتنی زمانە کە دەگرتەو. هەر ئەزمونیشە کە چوارچێوێ و قالبی هەمەجۆر بۆ شیعەر دیاریدەکات، چونکە (زمان سەرچاوە یە کە دەچیتە ئێو هەموو لایەنیک لە لایەنەکانی ژيان و هزری مرؤف، بەرپرسە -بە ریزە یەکی زۆر- لە هەقیقە تیک بەوێ مرؤف تەنیا لە جیهانی بایۆلۆژیدا خاوەنی میژوو و پیتشکە و تینکی رۆشنیرییە، هەر و هەر خاوەنی هەمەجۆرییەکی ئالۆزی دیاریکراو و دەوڵە مەندە) (نعوم جومسكي، 2005، 18).

ئەمەش ئەوێ دەگە یەنی کە زمانە کۆماندە کاتەوێ و دەربرینەکان رۆحەکان نزیکتەر و هزرەکان فراوانتر دەکەن. سەرباری هەموو ئەمانەش سەنتەری جوانییە و بەخشینی جوانی و دۆزینەوێان لە دەقە شیعەرییەکاندا بۆ زمان و چۆنیەتی تەوزیفکردنی دەگەرتەو. بەها و شیوازی وشەکان -بیریکی کەم نەبیت- لە خودی خۆیاندا بەدینا کریت. بەلکو چۆنیەتی بەکارهینانیان بریاری ئەم حالەتە دەدات، بە تاییەتی کە زمانی شیعەری بە بی لادان لە یاسای زمان یان بوونی ریزە یە ک لە لادان ناگاتە ئاکام، (هەر وینە یەکی شیعەری کار لەسەر پیتشیلکاری یاسا یا ریسایە ک لە ریساکانی زمان یا بنەما دەلالییەکانی دەکات) (ضياء خضير، 2000، 14). پیتشیلکاری توانای شاعیر دەر دەخات لە ئاکامی دۆزینەوێ مەدلولی نوێ بۆ دایکی دیاریکراو، بە تاییەتی کە (دال و مەدلول بریتین لە دەنگ و بیر، بۆیە ناتوانریت نە دەنگ لە بیر و نە بیر لە دەنگ جیا بکریتەو) (شکری محمد العباد، 1988، 46) بیری کردنەوێ لە مەدلولی نوێ دەکەوێتە ئەستوی شاعیر، تا چەند مەبەستییەتی چینی مەدلولە کۆنەکان هەلۆه شینتەوێ و پە یوێ ندییه کی نویتەر بخاتە روو.

2. تەوهری دوهم/ فەرهنگی شیعری موفتی و دیاریکردنی رۆشنییری زمانی له شیعەرکانیدا

سۆز سەرچاوهی سەرەکی زمانی شیعرییە، بە تایبەتی که کۆی ئەزمونەکانی شاعیر سۆزەکانی بەشداری له دروستکردنیان دەکات، کهچی له لای موفتی بەتەواوەتی پێچەوانە بۆتەو، چونکه شاعیر بە پالپشتی ئاوەن مامەڵە لەگەڵ ژیان دەکات و جوانییەکان له دوو توئی ناوەرۆکه بالاکانی کۆمەلگە و کەسە پر بەخششەکان بەدی دەکات، بۆیە له خەمی هۆشیار کردنەویانە و چەشنی حاجی قادری کۆیی (1815-1897) رابەرئاسا کار لەسەر پرکردنەوی بۆشاییەکانی کۆمەل دەکات و واز له ئارەزوو تەبەتەکانی خۆی دەهینیت و ژیانی بۆ میلەت تەرخان دەکات، چونکه ئامانج له شیعەر و گوتاری شیعری لای موفتی ئاراستەکەى جیاوازه و تایبەتە بە بیرکردنەو و چالاکى شاعیر له دوو توئی ژیان و ئەزمونکردنی.

زمانی شیعری موفتی له قوولایی زەمەن و سەردەم و قوناعی موفتی سەرچاوهی گرتووه، شیعەرەکان گوزارشت له واقعیی ئەوکات دەکەن، بەلام چەند ئەم زمانە پەيوهسته بەو کاتە دیاریکراوه، یا دەپەڕیتەو بۆ زەمەن و کاتی تر؛ ئەمەیان پەيوهسته بە سروشتی دەقەکان و توانای هەشاردراوی مانەو و بەرگەگرتنیان بۆ واقعیی زەمەنەکانی تر، لەوانەیه جیاوازی سەرەکی له نیوان زمانی دیرین و نوێ بریتی بیت لەوهی (واتا له زمانی دیریندا پێشتر هەبووه و نووسەر بەشیوہیەکی نوێ دایەپەڕیتەو، بەلام واتا له زمانی نویدا شۆرش ئامیزه له ئاکامی نووسین و دواتری، واتاکه پەيوهسته بە دواتر نەک پێشتر) (أدونیس، 1978، 132).

تەنانەت جوانیناسی شیعریش پەيوهسته بە شوین و کاتی بەکارهینانی وشەکان و بەخشینی واتای چاوه‌پروان نەکراو، لێرەدا شیعەر رووی دەرەو جیدەهیلێ و بەرەو قولایی ناخ شۆردەبیتەو، بەمەش شیعەر بزوتنەوہیەکی شۆرشگێری بەمەبەستی ئەنجامدانی گۆرانکاری لەنیو کۆمەلگەکەیدا بەرپا دەکات و کاریگەرییەکی چاک دروست دەکات، بۆ ئەوهی رۆخساری ژیان جواتر و ناوەرۆکیکی بالاتر پێشکەش بکات، بۆیە (هەر قەسیدەیهکی راستەقینە شەرپکە یا هیرشیکە) (أدونیس، 1978، 72).

بەم پێوهره بەشی زۆری شیعەرەکانی موفتی شەر و هیرشکردنی زمانین، بۆ نمونە له شیعری (عەبیە) دا دەلی:

عەبیە شاعیر لەم زەمانە یاری زولف و شانە بێ

یا سوپاسی قامەتی گولزاری رووی جانانە بێ

شاعیری بیکەس بە کوردی، یانی خاوەن هۆش و بیر

چۆن ئەبێ هۆشیار و زانا و هونەری لەرزانه بێ

هەر ئەدیبی خووی لەسەر خال و خەت و ئەگرىجە بوو

من لەحەق داوا ئەکەم بىبرى با هەر نەبى (دیوانى موفتى، ۹۸)

بىرۆكەى ئەم شىعەرە لای شاعیری دىكەش بەدى دەكریت، وەك: (ئەحمەد موختار جاف) و (حاجى قادری كۆبى)...هتد. خەمەكانى موفتى خەمى خودى خۆى نىيە، خەمى گەورەى موفتى دورووبەرە، بۆیە گوتارى شىعەرەكانى ئاراستەى كۆمەلە، ئەم حالەتە بۆتە مایەى ئەوەى جەخت لەسەر زمانى ئەوان بکاتەوه و كەرەستەكەى هەر وشەكانى نىو فەرەنگى زۆرىنەى مىللەت بىت، چونكە ئامانجى سەرەكى شاعیر هۆشيارکردنەوه و ئاگادارکردنەوهیانه، بۆ گەياندنەى ئەوەى دەیهوئیت هانای بۆ زمانىكى رەوان و شىوازىكى راستەخۆ بردووه، بەبى بازارندنەوه و تەم و مژى و ناروونى .

ئەو نەيوستوووه بەهۆى زمانىكى شىعیری چر دیوارىكى پتەو و تىنەگەيشتوو لەنىوان گوتارەكانى خۆى و بەرامبەرەكەى دروست بکات، بە جۆرىك جوانییهكان بگات و پەيامەكەى نەگات، بەلكو وىستووئیتى پەيامەكەى بگات بۆ ئەوەى جوانییهكان لە بواری رەوشتەوه لەلای بەرامبەر/وەرگر بچەسپىنى، تەنانەت خۆيشى وەكو شاعیر نانسىنىت، بەلكو كار لەسەر مرقاىهتە دەكات. بۆیە لە كۆتایى هەمان شىعەردا دەلێت:

موفتى هەرچەند تۆ كە هۆنەر نیت و ناوت هۆنەرە

تاوهكو مردن ژيانت، ژيانى ئىنسانانە بى (دیوانى موفتى، ۹۸)

شاعیری لای موفتى؛ یەكسانە بە خاوەن بىر و هۆش، ئەم بىر و هۆشەش دەبى لە خزمەتى مرقاىهتەى دابىت و لە چواچىوهیهكى مرقاىهتەى دابىت، كە بەرەمى بىروهۆشە. موفتى وینە زىندوووهكانى نىوكۆمەلگەكەى خستۆتە نىو سىاقى دێرە شىعیرییهكانى و بەشدارىیهكى تەواوى دەر و خەم و مەینەتیهكانى دەوروبەرەكەى كردووه و بەمەش نەوهستاوه خستۆتیهتیهى قالىبى شىعیری بۆ ئەوەى بە وردى دياربىكریت و دواترىش چارەسەریان بۆ بدۆزىتەوه .

شىعیرییهتەى زمان كاتى دەرەكەوئیت كە پەيوەندى نوى لەنىوان ئەمانەى خوارەودا دروست دەبیت: (أدونیس، 1996، 154).

۱ / پەيوەندى نىوان مرقاى و مرقاى.

۲ / پەيوەندى نىوان شت و شت.

۳ / پەيوەندى نىوان وشە و وشە، واتە وینەى نوى بۆ ژيان و مرقاى پىشكەش دەكات.

ئەم پەيوەندییه ئاسۆبىانه دواتر پەيوەندى لەسەر ئاستى ستوونىش دروست دەكەن، بەتایبەتەى كە مرقاى و پەيوەندییهكانى نىوانیان دەبیتە مایەى دروستکردنى پەيوەندى لە نىوان مرقاى و شت،

که بهرهمه که بیان دروستکردن و دوزینه و هوی په یوه نډی نوښه له نیوان وشه و وشه، چونکه (نیمه) به زمانیک هرز ده کهین و به زمانیک ده ئاخقین و به زمانیکیش دنووسین) (یوسف الخال، 1978، 6).

تا له کوتاییدا ده گاته هوی نووسین به زمانی پوژانه و هوی له ئیستای زهمه نی موفتی پیگه یشتووه، گه لاله بووه، موفتی مه بهستی بووه هم جوره زمانه به کار بهیښی، بۇ هوی بازنه ی هوشیارکردنه و هکه فراواتر بکات. ته وزیفکردنی وشه له نیو دیره شیعریه کانداه لاله تی نوی به وشه که ده به خشن، چونکه وشه له فرههنگدا چه سپاوه و ده لاله ته که پشی دیاریکراوه، به لام هوی شاعیره ده لاله ته کانی وشه فراواتر ده کات و ده لاله تی نویان پی ده به خشیت. هه گه رچی وشه هه بیته به کارهینانیسی پشتگوچ خرابیت، شاعیر ده توانیت چه ندین باره ژیان و چالاکیان به بهردا بکاته و هه له یاده و هری کومه لگه دا بیان هیلته وه، گرنه له شیعردا پیشرووی بۇ بینینیکی ژیانیه مرفوایه تی نوی و شوړشگری بکات، (گرنه شاعر بنیادی دهر وونی و عه قلی باو بگوریت، نه که به کار بهینرین، یا بیلینه وه) (آدونیس، 1978، 106). جوانی زمانی شاعر هه روهک (هه دونیس) دهیگه رینیته وه بۇ (سیستیمی وشه کان و په یوه ندیبیان به په کتربیه وه، سیستمیکه ریزمان حوکمیان ناکات، به لکو هه لچوون و هه زموون به رپوهیان ده بات) (محمد عزام، 1995، 35-36). په کی له و پالپشتیانیه ی شاعیر بۇ هم مه بهسته رهوانیژییه، به تابه تی لیکچواندن و خواستن و هه ندی له لایه نه کانی جوانکاری؛ وهک: پینجخشته کی که لای موفتی به شیکیان به ته نیا خوی شاعر هه کی له سه ر هونه ری پینجخشته کی نووسیه و به شیکه تریان پینجخشته کی له سه ر شیعری شاعیری تره، وهک: (هه حمده موختار جاف 1898-1935) و (قانع 1898-1965) و (گیو موکریانی 1903-1977). هه مه هوی ده گه یه نی که شیوازی هم شاعیرانه له موفتی نریکن، به تابه تی (قانع) که به شاعیری چه وساو ده کان ناسراوه و هم شاعرانه ی موفتی کردوته پینجخشته کی:

1_ دهردی دل (دیوانی قانع، 53)

2_ هه ی سه ر به سه (دیوانی قانع، 79)

3_ هه گه ر چی له حزه یه ک (===، 151)

4_ ده سی من دامه نی تو (===، 314)

5_ عه یبه شاعیر له م زمانه (===، 322)

هه مه به لگه یه کی پته وه بۇ نریکی هرز و بیروړا و بنه مای هم دوو شاعیره. (هه ی وه تن) لای موفتی چوارچیوه یه کی تابه تی وهرگرتووه، چونکه هم ده سه ته واژه یه لای شاعیری دیکه ش به دیده کریت، که هه ندیکیان سه رچاوه که یان هه ر موفتی شاعیره، که (وه تن) لای موفتی نریکتره و هه و که س و هاورییه یه که هه سستی پیده کات و ناخی ده خوینیته وه، به هوی کاره کانی (تیته گم، هه زانم) جهخت له سه ر نریکبوونه و هی له (وه تن) ده کاته وه. دلدانه و هی (وه تن) به هوی (سه برت

بێ، نەنالیی، ئەم حالەتی قسەکردنە داھینانیکە لە زمانی شیعریی، کە لە کۆتایی شیعەرە کەدا (گەر ئەپرسی) کردۆتە زمانحالی وەتەن، وشەیهکی وەکو (ناقوس) کە جگە لە موفتی لای شاعیری تر بەدیناکریت، یەکن لە واتیانەیی ناقوس پەیوەستبوونیەتی بە مەترسیەو (بروانە: جمال الدین ابن منظور، 2010)، لای نەسرانییەکان بۆ ئاگادارکردنەوێ خەلک بۆ کاتی نوێژ بەکارھاتوو. شاعیر دەلی:

تابەکە ی بۆت لیبەدەم شەپیوور و ناقوس و جەرپەس (دیوانی موفتی، 71)

زمانی ھەلقولای دەروونیکێ ھەمیشە نا ئارام لەبەر ئازارەکانی وەتەن دەگە یەنیت، ھەموو چارەسەریشی بۆ ئەم گرینیە (عیلم و عەقل)ە، مرۆف لای موفتی یەکسانە بە سەر، سەر یەکسانە بە عەقل.

ئە ی سەر بەسە تاکە ی لەسەرت ماوہ جەھالەت

چاو ھەلبەرە نەختی، بەسە ئەحوالی قەباحەت

حەییوانی ئەگەر جیلەوہری خۆشت مورادە

یا گەر بەشەری بیزە سەفی عیلم و دیراسەت (دیوانی موفتی، 99)

بانگەوازی ھەمیشەیی لای موفتی و پێوانە ی مرۆقبوون (عیلم)ە، کە لە ڕێرەوی شیعەرەکانیدا ئەم پەیمانی پێویستبوونی زانستە چەندین بارە دەکاتوہ، بە ھۆی جەختکردنەوہ ی لەسەر عەقل، ھەرچەندە مەرج نییە ھەموو کەسینکی عاقل زیرەک بیت، پێچەوانە کەیشی راستە، چونکە عەقل لەگەل زیرەکی جیاوازی، بەلام داواکاری موفتی؛ بوونی عەقل پەیوەستکاروہ بە ھۆشیاری، بەھۆی بەکارھێنانی عیلم و زانیاری و زانست کە پالئەریکن بۆ ھۆشیاری و چەکیکی کاریگەرن لە سەر کۆمەلگا و گەشەسەندنیدا.

موفتی خۆی وەک مرۆف ھەم عاقل و دانا، وەک شاعیر ھۆشیار، ویستویەتی ئەم شتانە ی لە ئاکامی دانایی و ھۆشیارییەوہ ھەستی پیکردووە بیکاتە پەیمایک و بیگوازیتەوہ نیو کۆمەلگە کە ی، ھەموو جەختکردنەوہ ی موفتی لەسەر ھۆشە؛ بۆ بەرپوہبردنیکێ ڕیکی ژیان:

بیزانە شعوری نییە پەتیارە و شیتە

ئەو شاعیرە ھۆشی کە لە سەر پەرچەم و خالە. (دیوانی موفتی، 106).

نامەکانی موفتی نامە ی خودی نین، بەلکو نامە ی کۆمەلایەتین، دەشی بلین موفتی چاکسازیکێ سەردەمە کە ی بوو، وەک چۆن لە ئیستادا گروپ و ڕیکخراو ھەن بۆ دژایەتیکردنی گەندەلی، موفتی بە تەنیا گروپ ئاسا کاری کردووە بۆ نەھیشتنی دیاردە دژپوہکانی کۆمەلگە کە ی، ئەم کارەیشی پێویستی بە بەکارھێنانی زمانیکێ پەوانی سادە ی ناوہرۆک قوول بوو.

بۆ ئەم مەبەستە (یاکوبسن) شەش رەگەزی دیاریکردووه: (نێرەر، بۆنێردراو، پەيام (نامە)، سیاق، کۆد، کەنالی گەياندن و پەيوەندیکردن، بۆ ئەوێ نامە یا پەيامەکه کاریگەر و چالاک بیت، دەبیت جەخت لەسەر زمانی شیعری بکریتهوه، بەمەش پێویستی بە سیاقیک هەیه پشتی پێ ببەستیت، هەروەها پێویستی بە بوونی کۆدیکي هاوبەش لە نیوان نێرەر و بۆنێردراو هەیه، هەریەک لەو شەش رەگەزە ئەرکینکی زمانی جیاوازییان هەیه، واتە شیعرییەت بریتییە لە ئەرکی ئەدەبی که نامەکه بنیادی دەنیت) (یاکوبسن، 1988، 57). چۆنیەتی خستنه‌رووی پەيامەکه و کەرەستە و تەکنیکە بەکارهاتووه‌کانی وەک: گێرانه‌وه، گفتوگۆ، خۆواندن... هتد، سەرباری کەرەستەکانی جوانکاری شیوازی تاییبەت بە شاعیر دروست دەکەن و دەیناسینن لە لایەک و لە لایەکی تره‌وه وەرگر بۆ خۆیان کیش دەکەن. چونکه زمان کاتی رەهەندی جوانی لەخۆدەگریت، که لە سنووری زمانی ئاسایی و بەکارهێنانه‌باوه‌کانی بجیتە دەرەوه، بەلام لێرەدا ئەم پرسیاره دروست دەبیت، شاعیریکی وەکو موفتی چەند پێویستی بەوه بووه لەم سنووره دەر‌بجیت، بە تاییبەتی و لە بواری ئەزموونه‌کانی موفتی کار لەسەر جەوهەری مرۆف دەکەن، نەک شیوه و روخسار؟ ئەمە وایکردووه فەرهنگی شیعری موفتی بیته‌ماهی سەرنج و تێرمان، سەرەکیترین پیکهاته‌کانی ئەم فەرهنگەش بریتین لە:

1- لاساییکردنه‌وهی شیعری کلاسیکی بە هۆی بەکارهێنانی زمانیکی تیکەل، بە جیاوازی ئەوێ که لە نیو فەرهنگی شیعری موفتی دا وشە و زاراوه‌کان زیاتری عەرەبین، فارسی و تورکی تیدا بەدیناکریت، هەر بۆیه موفتی دەلی:

کەسیکم بۆ دەس و سەر من له قەومیکم پەنا بە خوا

نە دەرمانم لە لای تورکه، نە هیوامه بە ئێرانی... (دیوانی موفتی، 188)

یا دەلی:

ئەوی کورده زمانی عەرەبی و فارسی و تورکی

لێی لاده بە رەسمی مەدوی، تازه بەتاله

رەبیبی نەنەوی دەستی قەوی کاکي

رزگارت ئەکا کاکه له گریان و له ناله... (دیوانی موفتی، 106)

وشە باوه عەرەبیه‌کان که بەکارهێنناوه، دەشی لە نیو زمانی رۆژانه‌ی ئەو کاتدا بەکارهاتیبیت، وەک: (ناقوس، جەرەس، حاشا، نیعمەت، وەحشەت، ئەسباب، نەجات، عوقده، ئیحسان، لەعنەت، خائین، حەیا، صنەعت، قەترە، مەشهور، عەمەل، حەیات، مەکروه، حەببە، مەزروعات، موختەسەر، ئەشعار، تەبیب، جەزا، حەبس، تۆبە، نەسوحی، بەیع و شیرا... هتد). هەرچەندە لە شیعری (پریەتی

سندوقى دل) كه له سالى 1939 نووسراوه، ريك موفتى باس له تواناى خوى بؤ نووسينى شيوازي شيعر به زمانى كلاسيك دهكات، تييدا دهلى:

خالى با دانيم به دانه و موو به داوى مورغى دل

چينى نهگرجهى به دووپشك و قهفى زولفى به مار(ديوانى موفتى، 122)

نهم چه مکه لای نالی و وهفایى به دى دهكریت، هه رچه نده موفتى له كوتایى نهم شيعره ديدا دهلى:

موفتى بهم ته رتبه گهر بارى غه زهل كو كه يته وه

كس به فلسى نايه وي بي به يته ناو بازار و شار(سه رچاوه ي پيشو)

موفتى خويشى دركى به وه كردووه كه له غه زه لدا سه ركه وتوو نابيت، نهك له بهر نه وهى ليزان نييه، به لكو له بهر نه وهى له نيو خه ميكي گه وره تر دا ده سو رپه توه، كه جنى نهم زمانه ي تي دا نابيت وه.

نه گهر له دواى (خانى 1651-1706) و (حاجى قادري كويى) يه وه (بينكس/1905-1948) شاعيريكي شو رشگيز و دژى بيگانه په رستى و نه ته وه يى بو وييت، نه وا موفتى گه وره ترين شاعيري دژه گنده ليه له كو مه لگه ي كور ديدا، سه ربارى بيره نه ته وه يى و سه رنج ورد و بير تي زييه كه ي.

2- وشه ي پوژانه ي نه وكات، كه له ئيستادا يا هه ر به كار نايه ن، يا زور كه م به كار دين، وهك:

فاكوفيك، حه يته، جه را (قاچم جه را وه)، جه خار، پيرم گرت (پيلم گرت)، كوژبن، دهمنه ويستاو، ده سمايه، مه ره خه س، ناو رشين، قاوچوچ (قه وچه قه وچ) چه ناگه بازى (چه نه بازى)،... هتد.

3- نه و گورانكار بيانه ي له په يوه ندى نيوان دال و مه دلول دروست دهن؛ كه تاييه تمه ندى شاعير دهر ده خن، يا دروست كردنى وشه ي ليك دراو، وهك: سندوقى دل، تو مارى دل، مه زرو عاتى يار، شوعله وه ر، ريبه ستى (ريگرى)، فه رهادكوژ، دوو عانووس، نه شعارى شوخ، لافاوى خه يالات، شوخى خوش شعار... هتد، شوخ و خوش لای نالی به ديده كريت كه ره گه زدو زى ناته واو دروست ده كهن، كه ته نيا ريزى پي ته كان وه كو يه ك نين (بروانه: ديوانى نالی)، به لام موفتى خستويه تيبه پال شعار.

4- كوردى ره وان وهك: خو په سه ندى، خو ينسارد، چاپوك، گه ر دنكه چى، گه نده ل، په رپووت، هيچنه زان، توو ناكراو (دهر به دهر كراو)... هتد.

5- ناوى پوهه كه خو رسكه كان وهك: پيواس، قارچك، دارمازو،... هتد.

6- زور به ي فرمانه به كارها تو وه كان فرمانى داخو ازييه، له ئاكامى ناوه رو ك و ئاراسته ي په يامه كه ي، وهك: تى هه لده، بير يژه، نه كه ي، بيچيژه، بگرن، خه م مه خو،... هتد.

7- کیلگه واتاییه کان لای موفتی که کیلگه یه کی سهره کییه؛ ولات و واژه په یوه سته کانه به وه تهن، خو شه ویستی ولاتی به گه لی شتوه ی همه جور دهر برپوه وه ک: له ریگه ی دهر برپینی راسته وخو نمونه ی: (ئهی وه تهن) ناراسته وخو له بواری دهر برپینی په یوه سته کان به سروشتی ناوچه که و هاندانی خه لک بو خزمه تکردن له ریگه ی زانست و خوینده واری و روشنیبری، هروه ها دور که و تنه وه له و بابه تانه ی زیان به گه ل و نشتیمان ده گه یه نن، واته ژیان به مه ردی و سهر به سستی و سهر فیرازی و پشت به ستن به توانا خو ییه کان نه ک به بیگانه.

8- هینانه وه ی نمونه ی که سایه تی نیو فولکلوری کوردی وه ک: شیرین و فه رهاد، گولته ندانم و بارام، یوسف و زولینخا (ثایینی)، روسته می مازنده ران، دیوی سپی، یا پند و ئیدیوم، نمونه ی: چه پله به ده سستی لینادری، خه یالی خاوه..... هتد. هینانه وه ی که سایه تی فه لسه فی وه ک: ئه رستو، که سایه تی سیاسی وه ک: چه رچل، روزه لت..... هتد.

9- موفتی وه ک ههر شاعیریک سینه ری زمانی شاعیری دیکه ی به سهره وه یه، که له هه ندی شاعیردا به دیده کریت. وه ک:

پریه تی سندووقی دل دایم هه تا دووسه د هه زار

گه وهه ری پر قیمة تی ئه شعاری شوخی خوششعار

سهر فی ناکه م من له بازار ی پر وپوچا به هیچ

یه عنی زولف و په رچه م و خال و خه تی رووی گولعوزار.. (دیوانی موفتی، 121)

یا:

وه کو ماسی به سهر به سستی غه واصی گیژی بن ئاوم

له بنی به حری فیکرا، گه وهه ری عه نتیکه دهر دینم (دیوانی موفتی، 102)

(نالی) ده لی:

به حری غه زه لم پر له دوو و گه وهه ره ئه ماما

غه واصی ده وئ یه عنی به ته عمیقی بزانه (دیوانی نالی، 100)

یا وه ک:

گه لی که س وا ئه زانن خه و ئه بینم یان ئه راوینم

فلیمی سینه ما چه رچه ئه گوژی رژی سیتسه دجار (دیوانی موفتی، 102)

(قانع) ده لی:

به ئاوینه نه کهن بروا ئه گهر خه ندهی به پروتا هات

له گهل جه معی خه لایق دل ئه گورئ روژی سپسه دجار (دیوانی قانع، 568)

جیاوازییه که له نیوان (فیلمی سینهما و ئاوینه) دایه، که دهشی فیلم خودی ژیان بیت و گورانکهش به شیوازیکی خوازییه دهلالهت له زوری بکات، له کاتیکدا (قانع) ئه م شیعره ی موفتی کردوته پینجخشته کی. زمانی شیعره ی موفتی وهک چون (حاجی قادری کویی) ئه م خهسله تانه ((راستگویی، فیداکاری بۆ باوه ری ئینسانانه، خۆبه ختکردن له پیناو غهیر، خۆله بیرکردن، نه بوونی ئامانجی شه خسی له کرده وه دا... هتد)) (مه سعود محمه د، 1973، 20) موفتی به هه مان شیوه ی حاجی قادری کویی ژیا نی گوزهراندووه، به جیاوازی له ریژه ی تووره بوونیان له چۆنیه تی مامه له کردن له گهل کوی کومه لگه دا. ئه مه شه زمانی شیعریانی کۆکردوته وه، ههروه ها موفتی له شیعره ی (گه وره یه ک)، که له سه ر کیشی 10 بره گیه یه و له 11 به ندی شه ش دیری پیکهاتووه، تیندا هاتووه:

گه وره یه ک بۆ که س نه بی سینه ری

خۆم بۆ بگه یرم له ده وری سه ری

به وشکی بۆ بیه مه یته ری

وه ختی ده رکه وئ هه ستم له به ری

هه ر بۆ خۆی دایم هه ولی ژیان بی

یاخوا ئه و گه وره به شی نه مان بی (دیوانی موفتی، 107)

بیکه سه به هه مان ئاواز و کیشی ئه م شیعره ی موفتی، له گهل جیاوازی ئه وه ی که (گه وره یه ک) بوته (دلێک)، له پال ئه وه ی شیعره که ی موفتی شه ش دیری و هی بیکه س پینج دیرییه، به لام له به ر ئه وه ی شیعره کان میژووی نووسینیان هه لئه گرتووه، نازانریت کامیان که وتونه ته ژیر کاریکه ری ئه وی دیکه، دهشی شیعره که ی موفتی زووتر بویت و بیکه س له ئاکامی سه رسامبوونی به شیعره که ی موفتی نووسیبیتی، که تیندا ده لی:

دلێ ته ر نه بی، دلێ ته ر نه بی

دلێ له خۆیا دایم ته ر نه بی

سه رخۆشی باده ی رووی دل به ر نه بی

به جامی شه راب که یل و مه ست نه بی

خوایه ئه م دله دایم په سستی که ی (دیوانی بیکه س، 2008، 77).

(بیکەس)ی شاعیر ئاراستەى شیعردەکەى لە نەتەوہییەوہ گۆریوہ بۆ عەشق و خۆشەویستی، بەمەش تام و چێژیکی دیکەى بە شیعردەکە بەخشیوہ.

ئەنجامەکان

-پەيوەندییەکی پتەو لە نیوان زمانی شیعیری و واقعی سەردەمی شاعیردا ھەبە، بەوہی زمانی شیعیری ھەلگری ناسنامەى سەردەم و قوناعی شاعیرە و تەنانەت بە پێی ئەزموونی شاعیریش دەگۆرێت، بۆیە لەم چوارچێوہیە مامەلەى لەگەڵدا دەکرێت، سەرباری ھەبوونی شیوازی تاییەت بە سەردەم و شاعیرانی، جگە لە سامانی رۆشنیبری و خەسلەتەکانی و توانای شاعیر لە وەرگرتن و دەولەمەندی زەمینەى رۆشنیبری.

-موفتی یەکیکە لەو شاعیرانەى ئاراستەى فەرھەنگی وشە بەکارھاتووہکانی شیعیری گۆریوہ، نەک تەنیا وازی لە بەکارھێنانی کۆمەلێک وشەى نیو ئەدەبیاتی پیش خۆی ھیناوە، بەلکو داوایشی لە شاعیران کردوہ واز لە وەسفکردنی شتە پرووکەش و لاوہکییەکان بەپێن و کار لەسەر بەھا رەوشتیەکان بکەن، بە مەبەستی بەخشینی بالایی بە ژبانی راستەقینە کە لە جەوہەری مرۆفایەتیدا خۆی دەنوینی، خۆی لە خۆیدا ئەمە تاییەتمەندی موفتی لە دارشتنی زمانی شاعیریدا دەناسینی.

_ موفتی لە ئاکامی ئاخوتن لەگەل خۆیدا و وەک مرۆفیکی پشتبەستوو بە عەقل و شاعیریکی ھۆشیار، پوختەى گوتارەکانی بە زمانیکی رەوان و دوور لە تەمومژ و ناروونی ئاراستەى بەرامبەر دەکات، چونکە جەختی لەسەر ناوہرۆک کردۆتەوہ، بۆ ئەوہی بە تەواوی بیروکەکانی خۆی بچەسپینی و قەناعەتیکی زیاتریش لای وەرگر دروست بکات.

_جەوہەری شیعیریەت لە دۆزینەوہ و بنیادنانی پەيوەندی نوێ لە نیوان دال و مەدلۆلدا، کە دەکەوێتە ئەستۆی شاعیر، بۆ ئەم مەبەستە موفتی ھاوسەنگی لە نیوان ھەلچوون و ئەزموونەکانی دەستەبەرکردوہ و زمانیکی شیعیری تاییەت بە خۆی ناساندوہ، کە پیکھاتەکەى زمانیکی مەعریفی و گشتگیری میلییە.

_موفتی و ئەو پەيوەندییە قولەى بە پینجۆین وایکردوہ زمانە شیعیریەکەى دەربری پەيوەندییەکانی بی، چەشنی زمانی شیعیری نالی لە چامەکەى و ھەوالپرسینی شارەزور، ئەگەرچی موفتی پینجۆینی جیتەھیشتوہ، ئەمە رەگۆریشەى پەيوەندییەکەیانى قولتر کردۆتەوہ و بۆتە رەمزیک بۆ کوردستان و ناوی موفتی وەکو کەس یەکسانە بە پینجۆین وەکو شوین، تەنانەت پینجۆین بۆتە مەعشوقەى موفتی، کە کۆی ھەستەکانی ئاراستەکراوہ.

_موفتی رنجکەى حاجی قادری کۆیی گرتۆتە بەر و شاعیریکی توورپە، بۆیە زمانی شیعردەکانیشی پرە لە دەنگی بەرز و ھاواری خەمخۆری لە پینا و ھۆشیارکردنەوہ و پیشکەوتن و بایەخدان بە ناوہرۆکی کۆمەلگە و پیناویستیەکانی.

هینانەوێ ناو و کەسایەتی و شوێن و کات و بەکارهێنانی فرمان و ئامراز و کەرەستەکانی تری زمان و لیکداننیان و درووستکردنی سیاقی گونجاو و سەرنجراکێش، ئاماژەبەکن بۆ زەمینیە رۆشنیری زمانی و هەگبە مەعریفی شاعیر.

هەموو ئەو مەزگەنە لە پشت شیعەرەکانی موفتی دا بەدی دەکرین، جوانیەکانی ناوەوێ مەزگەن، نەک پووکیەشیان، ئاکامیکە چارەنووسیکی گەشاو و نەهینی ژیان دەدرکێن، کە تەنیا لە نیو خەیاڵی موفتی و تێرۆانیی بۆ ژیان و مەزگەن بەرەم هاتوو.

سەرچاوەکان

بە زمانی کوردی

-بیکەس (2008)، دیوان، ریکخستن و ئامادەکردنی: ئومید ئاشنا، پیاچونەوێ: مەسعود ئەحمەدی، چ 1، سنه.

-قانع (1396)، دیوان، شاعیری چەوساوەکانی کوردستان، کۆکردنەوێ: بورهان قانع، چ 9، ناوەندی بلاوکردنەوێ سنه، سنه.

-مەسعود محەمەد (1973)، حاجی قادری کۆبی، بەرگی یەکەم، لە چاپکراوەکانی کۆری زانیاری کورد، بەغدا.

-موفتی پینجونی (2016)، دیوان، کۆکردنەوێ و ئامادەکردنی: ئومید ئاشنا و کامیل عەبدوللا کەریم، چ 2، چاپخانە ئێندیشە، سلیمانی.

-نالی (1997)، دیوانی نالی و فەرەنگی نالی، لیکۆلینەوێ و ساغکردنەوێ: دمارف خەزەندار، بەغدا.

بە زمانی عەرەبی

_ أدونيس (1966)، سياسة الشعر، ط2، دار الاداب، بيروت.

_ أدونيس (1978)، زمن الشعر، ط2، دار العودة، بيروت.

_ أدونيس (1985)، كلام البدايات، ط1، دار الاداب، بيروت.

_ أدونيس (1979)، مقدمة للشعر العربي، ط3، دار العودة، بيروت.

_ السعيد الورقي (1984)، لغة الشعر الحديث، ط3، دار النهضة للطباعة و النشر، بيروت.

-تەزفیتان تودوروف (1990)، الشعریة، ترجمة: شکری المبخوت و رجاء سلامة، ط2، دار توبقال للنشر، الدار البيضاء.

-توفیق الزیدی (1985)، مفهوم الأدبیة فی التراث النقدي، سراس للنشر، تونس.

-جان کوهین (1986)، بنية اللغة الشعریة، ترجمة: محمد الولی و محمد العمري، ط1، دار توبقال للنشر، الدار البيضاء، المغرب.

-جمال الدین ابن منظور (2010)، لسان العرب، تحقیق: أمین عبدالوهاب و محمد الصادق العبيدي، ط1، دار أحياء التراث العربي، بیروت، لبنان.

-جمال حمود (2000)، فلسفة اللغة عند لودفيغ فنغشتاین، ط1، مطابع الدار العربية للعلوم، بیروت.

_جون کوهین (2000)، بناء اللغة الشعریة، ترجمة: أحمد درويش، ط3، دار غریب.

_حسن ناظم (1994)، مفاهیم الشعریة، ط1، المركز الثقافي العربي، بیروت.

_راغب نبیل (?)، موسوعة النظریات الأدبیة، الشركة المصریة العالمیة للنشر لونجمان، القاهرة.

_شکری محمد العیاد (1988)، اللغة و الابداع، ط1، انترناشونال برس، القاهرة.

_ضیاء خضیر (2000)، شعر الواقع و شعر الكلمات، اتحاد الكتاب العرب، دمشق.

_عبدالرحمن السلیمان (1997)، الشعریة و التجاوز، مجلة علامات فی النقد، مجلد 7، جزء 25.

_عبدالرزاق تورابی (2005)، اللغة العربیة و البحث العلمی، منشورات معهد الدراسات و الأبحاث للتعریب، الرباط.

_عثمان میلود (1990)، شعریة تودوروف، الدار البيضاء.

_عزالدین اسماعیل و اخرون (1998)، فی قضايا الشعر العربي المعاصر، المنظمة العربیة للتربیة و الثقافة و العلوم، (دط)، تونس.

_کمال أبودیب (1987)، فی الشعریة، ط1، مؤسسة الأبحاث العربیة، بیروت.

_محمد عزام (1995)، الحدائث الشعریة، اتحاد الكتاب العرب، دمشق.

_محمود درایسة (2010)، مفاهیم فی الشعریة، دار جریر للنشر و التوزیع، عمان، الاردن.

_نعوم جومسکی (2005)، اللغة و العقل، ترجمة: رمضان مهلهل سدخان، دار الشؤون الثقافیة العامة، بغداد.

یاکوبسن (1988)، قضایا الشعریة، ترجمه: محمد الولی و مبارک جنون، دار توبقال للنشر، ط1، الدار البیضاء.

یوسف الخال (1978)، الحدائة فی الشعر، دار الطلیعة للنشر و التوزیع، ط1، بیروت.

Çavkanî/References

'Abdulrahman Alsuleyman. (1997). *Alşi'riye û Altecawiz*. Mucele 'Ilamat fi Alnaqid. Mucild 7. Ciz 25.

'Abdulrazaq Turabî. (2005). *Al-Luxe ali'rebiye û Albehs Al'ilmî*. Menşurat Me'hed Aldirasat û Alabhas Lite'rîb, Al-Ribat.

'Izaddîn Isma'îl we Axerun. (1998). *fi Qezaya Alşi'ri Al'erebî Almu'asir*. Tunis.

Bêkes. (2008). *Dîwan. Rêkxistin û Amadekirdnî: Umêd Aşina, Piyaçunewey: Mes'ûd Ehmedî*. Ç1. Sine.

Can Kuhîn. (1986). *Bunye al-Luxe Alşi'riye*. Tercme: Muhemd Alulî û Muhemd Al'umerî. T1. dar tubqal. Dar Albeyza, Almexirb.

Cemaleddîn Ibin Minvur. (2010). *Lisan Al'ereb*. Tehqîq: Emîn 'Abdalwahab û Muhemd Alsadq Alu'bîdî. T1. Beyrut. Lubnan: Darihiya Alturas Ale'rebî.

Cun Kuhîn. (2000). *Bina Al-Luxe Alşi'riye*. Tercume: Ehmed Diruys. T3. Dar Xerîb.

Edunîs. (1966). *Siyase Alşi'ir*. Ç2. Beyrut: Dar Aladab.

Edunîs. (1978). *Zemenuş-şi'ir*. Ç2. Beyrut: Dar Al'ude.

Edunîs. (1979). *Muqedime liş-Ş'riş-Erebî*. Ç3. Beyrut: Dar Al'ude.

Edunîs. (1985). *Kelamul-Bidayat*. Ç1. Beyrut: Dar Aladab.

Else'îd Alurqî. (1984). *Luxe Alşi'ri Alhedîs*. Ç3. Beyrut: Dar Alinhiçe Lisiba'e Wennesir.

Husin Nazim. (1994). *Mefahîm alş'rye*. g1. Beyrut: Almirkiz Alpqaîf Al'rbî.

Kêmal Ebudîb. (1987). *fi Alşi'riye*. T1. Beyrut: Muassese al-Eabhas Ale'rebiye.

Mal Hemud. (2000). *Felsefe*. T1. Beyrut: Misabi' Aldar Al'erebiye lil'ulum.

Mehmud Drabse. (2010). *Mefahîm fî alşi'riye*. Dar Cerîr lin-Neşir û Altuzî'. 'Uman. Alurdun.

Mes'ud Mihemed. (1973). *Hacî Qadirî Koyî*. Bergî Yekem. Bexda: Le Çapkawekanî Korî Zaniyarî Kurd.

Muftî Pêncwênî. (2016). *Dîwan*. Kokirdnewe û Amadekirdnî: Umêd Aşina û Kamîl 'Ebdulla Kerîm. Ç 2. Silêmanî: Çapxaney Endêşe.

Muhemed 'Azam. (1995). *Alhedase Alşi'riye*. Dimişq: Itihad Alkutab Al'ereb.

Nalî. (1997). *Dîwanî Nalî û Ferhengî Nalî*. Lêkollînewe û Saxkirdnewey: Dr. Marif Xeznedar. Bexda.

Ni'um Cumiskî. (2005). *al-Luxe û Al'eqil*. Tercume: Remezan Muhelhil Sidxan. Bexdad: Dar Alşown Alseqafiye Al'iame.

Osman Mîlud. (1990). *Şi'riye Tuduruf*. dar Albeyza.

Qani'. (1396). *Dîwan, Şa'îrî Çewsawekanî Kurdistan*. Kokirdnewey: Burhan Qani'. Ç 9. Sine: Nawendî Billawkirdnewey Sine.

Raxib Nebîl. (?). *Mewsu'e Alniviryat Alladebiye*. Alqahire.

Şukrî Muhemed Al'iyad. (1988). *Al-Luxe û Alibda'*. T1. Alqahire.: Antirnaşîwnal Biris.

Tizfitan Tuduruf. (1990). *Alşi'riye*. Tercume: Şukrî Alimbxut û Reca Es-Selame. T2. Dar Tubqal lin-Neşir. dar Albeyza.

Tufiq Alzîdî. (1985). *Mefhum Alladebiye fî Alturas Anneqdî*. Tunis: Siras Lin-Nneşir.

Yakubsin. (1988). *Qezaya Alşi'riye*. Tercume: Muhemd alulî û Mubark Cinun. Dar Tubqal lin-Neşir. T1. Dar Albeyza.

Yusif Al-xal. (1978). *Alhedase fî Alşi'ir*. Dar Altelf'e lin-Neşir û Altewzî'. T1. Beyrut.

Ziya Xuzîr. (2000). *Ş'ri Alwaqi' û Şi'ri Alkelimat*. Dimişq: Îtihad Alkutab Al'ereb.

Extended Abstract

Poetic language is a center for gathering what is related to ideas, how to write and all other materials, reflects the time and stage and is directly related to the depth of the poet's ideas. It is important and represents the hidden feelings of the human heart. Within poetic language, all the general features and rules of their authority over poetic texts are broken.

Title of the research: In order to introduce the poetry of Mufti Penjweni and determine the position of the poet in Kurdish culture, we chose (Language and Experience of Mufti Penjweni (1881-1952) in the cultural dimension).

Research Methodology: The critical analysis method has been used as a basis for evaluating the poetic language of Mufti Penjweni as a result of his experiences and his role in the Kurdish cultural dimension.

Scope of the research: Diwani Mufti Penjweni, compiled and prepared by Omid Ashna and Kamil Abdullah Karim and published in 2016, has become the basis for determining the dictionary of Mufti's poetic language and the scope of the research.

The aim of the study:

- 1- Identifying the poetic language of the Mufti.
2. The position of the mufti in Kurdish culture through the level of his poetic language.
3. Identifying the main semantic fields in Mufti's poetry.
4. The type of language that the mufti emphasized on using.

The research question:

The most important questions this study seeks to answer are:

- 1_What is the poetic language of Mufti Penjweni?
2. How did cultural culture influence the language of Mufti's poetry?
3. What is the nature of the cultural relationship with the words, phrases and expressions used in Mufti's poems?

Contents of the study:

The research consists of two topics: the first topic discusses the duality of poetic language or the poetry of language and the second topic discusses the dictionary of Mufti's poetry and the identification of linguistic culture in his poems.

The poet treats language in a special way, in that language is not only a means of conveying ideas, but the poetic experience itself that expresses innovation itself, because it breaks the boundaries between opposite meanings. While part of the dictionary of poetry is the everyday language of the people, the poet has been able to create a poetic foundation that transcends the restrictions of standard language. If the poet uses the language of the people as he is, he moves away from the boundaries of innovation. Mufti Penjweni,

renowned for his poetic and intellectual contributions, enriches the Kurdish language with his unique experiences and language dictionary.

The conclusions we reached were: Mufti is one of the poets who changed the direction of the dictionary of words used in poetry. Not only did he stop using words from his predecessors, but he also asked poets to stop describing superficial things and work on moral values. In order to give height to the real life that manifests itself in the essence of humanity.

This in itself identifies the Mufti's characteristics in formulating poetic language. Mufti follows the path of Haji Qadir Koyi and is an angry poet, so the language of his poems is full of loud voices and cries of concern for the sake of awareness, progress and attention to the content of society. On the other hand, all the people behind Mufti's poems are the inner beauties of people, not their appearance. They reveal a bright and mysterious destiny of life, which was produced only in the imagination of the mufti and his view of life and man